

UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA (piata komora)

z 12. januára 2007*

Vo veci T-447/05,

Société des plantations de Mbanga SA (SPM), so sídlom v Douala (Kamerun),
v zastúpení: pôvodne P. Soler Couteaux a S. Cahn, neskôr B. Doré, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: F. Clotuche-Duvieusart
a L. Visaggio, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie nariadenia Komisie (ES) č. 2015/2005 z 9. decembra 2005 o dovoze banánov pochádzajúcich z krajín AKT v rámci colnej kvóty otvorenej nariadením Rady (ES) č. 1964/2005 o colných sadzbách na banány počas januára a februára 2006 (Ú. v. EÚ L 324, s. 5),

* Jazyk konania: francúzština.

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (piata komora),

v zložení: predseda komory M. Vilaras, sudcovia M. E. Martins Ribeiro a K. Jürimäe,
tajomník: E. Coulon,

vydal toto

Uznesenie

Právny rámec

- ¹ Nariadenie Rady (EHS) č. 404/93 z 13. februára 1993 o spoločnej organizácii trhu s banánmi (Ú. v. ES L 47, s. 1; Mim. vyd. 3/013, s. 388) stanovilo v hlave IV spoločný režim dovozu banánov pochádzajúcich z tretích krajín do Spoločenstva, ktorý sa uplatňoval v období od 1. júla 1993 do 31. decembra 2005. Tento režim spočíval v otvorení colných kvót, ktorých objem bol stanovený tak, aby bolo zaistené zásobovanie trhu Spoločenstva, pričom na dovozy uskutočnené v rámci týchto kvót sa uplatňovali znížené alebo nulové clá. V tomto kontexte sa na banány pochádzajúce z afrických, karibských a tichomorských štátov (ďalej len „krajiny AKT“) vzťahovalo preferenčné zaobchádzanie, ktoré spočívalo v oslobodení určitého množstva banánov od cla a v uplatnení preferenčnej colnej sadzby na dovoz prekračujúci toto množstvo.

- 2 Spoločný dovozný režim upravený v hlave IV nariadenia č. 404/93 bol niekoľkokrát zmenený a doplnený. Od 1. júla 2001 boli základné pravidlá upravujúce dovoz banánov do Spoločenstva stanovené v článkoch 16 až 20 nariadenia č. 404/93 v znení zmenenom a doplnenom nariadením Rady (ES) č. 216/2001 z 29. januára 2001 (Ú. v. ES L 31, s. 2; Mim. vyd. 03/031, s. 226) a nariadením Rady (ES) č. 2587/2001 z 19. decembra 2001 (Ú. v. ES L 345, s. 13; Mim. vyd. 03/34, s. 422). Tieto pravidlá boli doplnené ustanoveniami nariadenia Komisie (ES) č. 896/2001 zo 7. mája 2001 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie nariadenia Rady (EHS) č. 404/93 týkajúceho sa opatrení pri dovoze banánov do Spoločenstva (Ú. v. ES L 126, s. 6; Mim. vyd. 03/032, s. 150).

- 3 Odôvodnenia č. 1 a 2 nariadenia č. 216/2001 stanovujú, že s cieľom riešiť spory vyplývajúce z dovozného režimu ustanoveného v hlave IV nariadenia (EHS) č. 404/93 z analýzy všetkých alternatív predložených Komisiou vyplýva, že „ustanovenie dovozného systému v strednodobom časovom horizonte založeného na uplatňovaní cieľ v príslušnej výške a na uplatňovaní preferenčnej colnej sadzby na dovozy z krajín AKT poskytuje najlepšie záruky, po prvé na dosiahnutie cieľov spoločnej organizácie trhu, pokiaľ ide o výrobu v spoločenstve a dopyt zo strany spotrebiteľov, po druhé, pokiaľ ide o dodržanie pravidiel medzinárodného obchodu, po tretie, pokiaľ ide o zabránenie ďalším sporom“. Odôvodnenie č. 4 tohto nariadenia spresňuje, že „kým nevstúpi tento režim do platnosti, spoločenstvo by malo byť zásobované na základe niekoľkých colných kvót, otvorených na dovozy zo všetkých krajín pôvodu...“.

- 4 Článok 16 nariadenia č. 404/93 zmeneného a doplneného nariadením č. 216/2001 stanovuje, že:

„1. Tento článok a články 17 až 20 sa vzťahujú na dovozy čerstvých výrobkov spadajúcich pod CN kód ex08030019 až do nadobudnutia účinnosti sadzby Spoločného colného sadzovníka pre tieto výrobky, najneskôr k 1. januáru 2006, stanovené na základe postupu uvedeného v článku XXVIII Všeobecnej dohody o clách a obchode (GATT).

2. Do nadobudnutia účinnosti sadzby uvedenej v odseku 1 sa dovozy čerstvých výrobkov uvedených v danom odseku realizujú na základe colných kvót otvorených článkom 18.“

- 5 Článok 18 ods. 1 nariadenia č. 404/93 stanovil otvorenie troch colných kvót označených písmenami A, B a C s celkovým objemom 3 403 000 ton. V nadväznosti na zmeny uskutočnené nariadením č. 2587/2001 bol objem kvóty C stanovený v súlade s článkom 18 ods. 1 prvým pododsekom písm. c) nariadenia č. 404/93 na 750 000 ton a bol vyhradený v súlade s článkom 18 ods. 1 tretím pododsekom nariadenia č. 404/93 pre dovozy banánov pochádzajúcich z krajín AKT (ďalej len „banány AKT“).

- 6 Súčasne s týmto režimom prijala Komisia od roku 2004 v súvislosti s pristúpením desiatich nových členských štátov prechodné opatrenia tak, aby bolo zaistené zásobovanie trhu týchto štátov. Na rok 2005 boli tieto opatrenia stanovené nariadením Komisie (ES) č. 1892/2004 z 29. októbra 2004 o prechodných opatreniach na rok 2005 pre dovoz banánov do Spoločenstva z dôvodu pristúpenia Českej republiky, Estónska, Cyprusu, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Poľska, Slovinska a Slovenska (Ú. v. EÚ L 328, s. 50), ktorým bolo stanovené dodatočné množstvo 460 000 ton ku kvótam otvoreným článkom 18 nariadenia č. 404/93 na dovoz banánov akéhokoľvek pôvodu.

- 7 Nariadenie Rady (ES) č. 1964/2005 z 29. novembra 2005 o colných sadzbách na banány (Ú. v. EÚ L 316, s. 1), ktoré zaviedlo režim založený výhradne na clách, stanovuje:

„1. Od 1. januára 2006 je colná sadzba na banány (kód KN 08030019) 176 EUR/tona.

2. Každý rok od 1. januára 2006 sa v prípade dovozu banánov (kód KN 08030019) pochádzajúcich z krajín AKT otvára autonómna colná kvóta vo výške 775 000 ton čistej hmotnosti s nulovou sadzbou.“

- 8 Nadobudnutie účinnosti tohto nového cla spôsobilo neplatnosť režimu colných kvót na dovoz upraveného v hlave IV nariadenia č. 404/93 v súlade s článkom 16 ods. 1 tohto nariadenia.
- 9 Článok 2 nariadenia č. 1964/2005 stanovuje, že opatrenia potrebné na vykonanie tohto nariadenia a prechodné opatrenia potrebné na uľahčenie prechodu od existujúcich mechanizmov k mechanizmom ustanoveným v tomto nariadení sa prijímú v súlade s postupom komitológie (riadiaci výbor).
- 10 Nariadenie Komisie (ES) č. 2015/2005 z 9. decembra 2005 o dovoze banánov pochádzajúcich z krajín AKT v rámci colnej kvóty otvorenej nariadením Rady (ES) č. 1964/2005 o colných sadzbách na banány počas januára a februára 2006 (Ú. v. EÚ L 324, s. 5, ďalej len „napadnuté nariadenie“) bolo prijaté s cieľom stanoviť pravidlá spravovania colnej kvóty použiteľnej na dovozy z krajín AKT v priebehu januára a februára 2006. Odôvodnenie č. 2 uvedeného nariadenia spresňuje:

„Zavedenie nástrojov potrebných na spravovanie colnej kvóty týkajúcej sa dovozu banánov z krajín AKT, stanovenej nariadením č. 1964/2005..., nie je možné uskutočniť v potrebnom čase do 1. januára 2006. Z tohto dôvodu musí Komisia prijať dočasné opatrenia na vydávanie dovozných licencií na január a február 2006 s cieľom zabezpečiť zásobovanie Spoločenstva a kontinuitu obchodu s krajinami AKT a s cieľom vyhnúť sa narušeniu obchodného toku. Tieto opatrenia neovplyvnia pravidlá, ktoré sa stanovujú neskôr počas roka 2006.“

11 Článok 2 napadnutého nariadenia stanovuje:

„Na január a február 2006:

- v prípade prevádzkovateľov uvedených v hlave II 135 000 ton dostupného množstva na vydanie dovozných licencií; táto colná subkvóta má poradové číslo 09.4160,

- v prípade prevádzkovateľov uvedených v hlave III 25 000 ton dostupného množstva na vydanie dovozných licencií; táto colná subkvóta má poradové číslo 09.4162.“

12 Hlava II napadnutého nariadenia sa týka „prevádzkovateľov zaevidovaných na základe colnej kvóty C uvedenej v článku 18 ods. 1 písm. c) nariadenia... č. 404/93 na základe roka 2005“. Jeho článok 3 stanovuje:

„Na január a február 2006 môže každý tradičný prevádzkovateľ C a každý netradičný prevádzkovateľ C uvedený v článku 3 bode 3 a v článku 7 ods. 1 nariadenia... č. 896/2001... predložiť jednu alebo viacero žiadostí o dovozné licencie do maximálnej výšky podľa jednotlivých prípadov:

- z referenčného množstva stanoveného a oznámeného v roku 2005 v rámci colnej kvóty C podľa článku 5 ods. 4 nariadenia... č. 896/2001, pokiaľ ide o tradičného prevádzkovateľa C,

- zo stanoveného a oznámeného množstva v roku 2005 v rámci colnej kvóty C podľa článku 9 ods. 3 nariadenia... č. 896/2001, pokiaľ ide o netradičného prevádzkovateľa C.

...“

- 13 Hlava III napadnutého nariadenia sa týka „ostatných prevádzkovateľov“. Článok 4 ods. 1 tohto nariadenia stanovuje:

„Prevádzkovatelia etablovaní v Spoločenstve, zaevidovaní na základe kvót A/B uvedených v článku 18 ods. 1 nariadenia... č. 404/93 alebo na základe dodatočného množstva stanoveného v nariadení... č. 1892/2004, ktorí počas roka 2005 dali do voľného obehu banány pochádzajúce z krajín AKT, môžu predložiť len jednu žiadosť o dovoznú licenciu v rámci množstva stanoveného druhou zarážkou článku 2.“

- 14 Hlava IV napadnutého nariadenia spresňuje spôsob predkladania žiadostí (článok 5) a vydávania licencií (článok 6). Hlava V napadnutého nariadenia, v ktorej sa nachádzajú články 7 až 9, obsahuje záverečné ustanovenia.

- 15 Nariadenie Komisie (ES) č. 219/2006 z 8. februára 2006, ktorým sa otvára colná kvóta na dovoz banánov kódu KN 08030019 pochádzajúcich z krajín AKT a ktorým sa stanovuje spôsob jej spravovania na obdobie od 1. marca do 31. decembra 2006 (Ú. v. EÚ L 38, s. 22), ďalej stanovilo spôsob spravovania colnej kvóty použiteľnej na dovozy z krajín AKT v priebehu januára a februára 2006. Článok 2 písm. b) tohto nariadenia stanovuje, že množstvo 468 150 ton, teda 76 % dostupného množstva, má byť spravované v súlade s ustanoveniami kapitoly III tohto nariadenia. Táto kapitola

uvedená ako posledná odkazuje v článku 7 ods. 2 na takzvanú metódu „kto skôr príde, ten skôr melie“ upravenú v článkoch 308a, 308b a 308c nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 253, s. 1; Mim. vyd. 02/006, s. 3).

- 16 Vzťahy medzi krajinami AKT a Spoločenstvom sú v súčasnosti upravené Dohodou o partnerstve medzi členmi skupiny afrických, karibských a tichomorských štátov na jednej strane a Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na strane druhej, podpísanou v Cotonou 23. júna 2000 (Ú. v. ES L 317, s. 3; Mim. vyd. 11/035, s. 3, ďalej len „dohoda z Cotonou“).
- 17 Všeobecný obchodný režim medzi Spoločenstvom a krajinami ATK je definovaný v prílohe V dohody z Cotonou. Tento režim sa uplatňuje počas vyjednávacieho prechodného obdobia o nových dohodách o hospodárskom partnerstve, ktoré trvá do 31. decembra 2007. Článok 1 tejto prílohy spresňuje najmä:

„Výrobky s pôvodom v štátoch AKT sa budú do spoločenstva dovážať oslobodené od ciel a poplatkov majúcich rovnaký účinok

a) Pre výrobky s pôvodom v štátoch AKT:

- uvedené v prílohe I k zmluve tam, kde spadajú po spoločnú organizáciu trhu v zmysle článku 34 zmluvy, alebo

- podliehajúce pri dovoze do spoločenstva špecifickým pravidlám zavedeným v dôsledku uskutočňovania spoločnej poľnohospodárskej politiky,

prijme spoločenstvo všetky nevyhnutné opatrenia na zaistenie výhodnejšieho zaobchádzania, akým je zaobchádzanie poskytnuté tretím krajinám majúcim prospech z doložky najvyšších výhod pre tie isté výrobky.

...

- d) Dojednania uvedené v pododseku a) vstúpia do platnosti súčasne s touto dohodou a zostanú uplatniteľné počas trvania prípravného obdobia. Dohoda zostane uplatniteľná po dobu trvania prípravného obdobia [obdobia stanoveného v článku 37 ods. 1 dohody — *neoficiálny preklad*].

Avšak, ak počas tohto obdobia spoločenstvo:

...

- upraví spoločnú organizáciu trhu s konkrétnym výrobkom alebo špecifické pravidlá zavedené v dôsledku vykonávania spoločnej poľnohospodárskej politiky, vyhradzuje si právo po konzultácii s Radou ministrov modifikovať dojednania stanovené pre výrobky s pôvodom v štátoch AKT. V takýchto prípadoch sa spoločenstvo zaväzuje zabezpečiť, že výrobky s pôvodom v štátoch AKT budú mať aj naďalej výhodu porovnateľnú s tou, ktorú mali

predtým, a to vo vzťahu k výrobkom pochádzajúcim z tretích krajín majúcim prospech z doložky najvyšších výhod.“

- 18 Článok 1 protokolu č. 5 pripojeného k prílohe V dohody z Cotonou nazvaný „Druhý protokol o banánoch“ stanovuje:

„Strany si uvedomujú ekonomickú závažnosť, ktorú má pre dodávateľov banánov z AKT ich vývoz na trh spoločenstva, Spoločenstvo sa zaväzuje, že preskúma a, ak bude potrebné, prijme opatrenia zamerané na zabezpečenie ďalšej životaschopnosti odvetvia vývozu banánov a pokračujúceho odbytu banánov na trhu spoločenstva.“

Žalobkyňa

- 19 Žalobkyňa bola založená 5. októbra 1998. Jej hlavným predmetom činnosti v Kamerune a ďalších krajinách je produkcia, spracovanie banánov určených na vývoz a ich uvádzanie na trh.
- 20 Žalobkyňa patrí do kategórie výrobcov, ktorí nie sú prevádzkovateľmi a ani nepatria do európskej či nadnárodnej skupiny. Nie je teda prevádzkovateľom v zmysle napadnutého nariadenia a nemôže sa ním ani stať, pretože uvedené nariadenie zachováva systém pridelenia dovozných licencií na základe historických odkazov zavedených predchádzajúcou právnou úpravou.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 21 Návrhom doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 22. decembra 2005 podala žalobkyňa prejednávajúcu žalobu.

- 22 Samostatným podaním z toho istého dňa podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa žalobkyňa žiadala, aby bola vec prejednaná v skrátrenom súdnom konaní podľa článku 76a Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa.

- 23 Rozhodnutím z 26. januára 2006 Súd prvého stupňa zamietol žiadosť o prejednanie veci v skrátrenom súdnom konaní.

- 24 Samostatným podaním doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 10. februára 2006 vzniesla Komisia na základe článku 114 rokovacieho poriadku námietku neprípustnosti proti prejednávanej žalobe.

- 25 Žalobkyňa podala svoje pripomienky k námietke neprípustnosti 28. marca 2006 a v ten istý deň bola písomná časť konania o prípustnosti ukončená.

- 26 Vo svojej žalobe žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil napadnuté nariadenie,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

27 Vo svojej námietke neprípustnosti Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu ako neprípustnú,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

28 Vo svojich pripomienkach k námietke neprípustnosti žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol námietku neprípustnosti vznesenú Komisiou,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Právny stav

29 Podľa článku 114 ods. 1 rokovacieho poriadku môže Súd prvého stupňa rozhodnúť o námietke neprípustnosti pred prejednaním veci samej, ak to navrhne niektorý účastník konania. Podľa odseku 3 tohto článku sa námietka ďalej prejednáva v rámci ústnej časti konania, ak Súd prvého stupňa nerozhodne inak. V predmetnom spore Súd prvého stupňa považuje skutočnosti vyplývajúce zo spisu za postačujúce a nepovažuje za potrebné otvárať ústnu časť konania.

- 30 Komisia namieta neprípustnosť žaloby jednak preto, že žalobkyňa nemá záujem na konaní proti napadnutému nariadeniu, a jednak preto, že uvedené nariadenie je všeobecne záväzné, a nedotýka sa teda žalobkyne ani priamo, ani osobne.

Tvrdenia účastníkov konania

- 31 Komisia uplatňuje, že podľa článku 230 štvrtého odseku ES môže fyzická alebo právnická osoba podať žalobu o neplatnosť proti nariadeniu len pod podmienkou, že takéto nariadenie predstavuje v skutočnosti individuálne rozhodnutie, ktoré sa tejto osoby priamo a osobne dotýka. Dodáva, že cieľom uvedeného ustanovenia je zabrániť tomu, aby samotným výberom formy nariadenia mohla byť vylúčená žaloba jednotlivca proti rozhodnutiu, ktoré sa ho priamo a osobne dotýka.
- 32 Napadnuté nariadenie sa v prejednávanej veci nielenže nedotýka žalobkyne, či už priamo alebo osobne, ale nekladie si ani za cieľ upraviť právne postavenie výrobcov, akým je žalobkyňa, nachádzajúcich sa mimo územia Spoločenstva, takže žalobkyňa nemá záujem na konaní o neplatnosti uvedeného nariadenia.
- 33 Po prvé, pokiaľ ide o záujem na konaní, Komisia pripomína, že cieľom napadnutého nariadenia je stanoviť dočasné opatrenia na vydávanie dovozných licencií na január a február 2006 v rámci colnej kvóty pre banány AKT stanovenej nariadením č. 1964/2005. Prijatie týchto opatrení sa ukázalo ako nevyhnutné, pretože čas po prijatí nariadenia č. 1964/2005 nebol dostatočný na to, aby mohla Komisia prijať a uverejniť nové pravidlá na spravovanie kvót pre banány AKT a aby členské štáty mohli potom na základe týchto pravidiel uskutočniť novú registráciu prevádzkova-

teľov, ktorí sú oprávnení podieľať sa na rozdelení colnej kvóty. Voľba obmedziť na január a február 2006 vydávanie dovozných licencií prevádzkovateľom, ktorí zásobovali trh Spoločenstva s banánmi AKT v rámci režimu colných kvót, ktorý platil do 31. decembra 2005, bola uskutočnená s cieľom zaistiť zásobovanie Spoločenstva, kontinuitu obchodu s krajinami AKT a zabrániť narušeniu obchodných tokov.

- 34 Komisia dodáva, že na tento účel definuje nariadenie dve subkvóty určené pre rôzne typy prevádzkovateľov, prvú vo výške 135 000 ton otvorenú pre prevádzkovateľov usadených v Spoločenstve, ktorí boli na rok 2005 evidovaní na základe colnej kvóty C uvedenej v článku 18 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 404/93, a druhú vo výške 25 000 ton otvorenú pre ostatných prevádzkovateľov, a síce prevádzkovateľov usadených v Spoločenstve, zaevidovaných na základe kvót A a B uvedených v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 404/93 alebo na základe dodatočného množstva stanoveného v nariadení č. 1892/2004, ktorí v priebehu roku 2005 dali do voľného obehu banány AKT. Takýto systém sa teda nemôže dotýkať výrobcov, akým je žalobkyňa, usadených v tretích krajinách, ktorí nevykonávajú žiadnu hospodársku činnosť na území členských štátov. Z toho vyplýva, že právne postavenie žalobkyne by sa v prípade zrušenia napadnutého nariadenia, ktoré sa na ňu nevzťahuje, nezmenilo, čo dokazuje, že nemá záujem na konaní o neplatnosti uvedeného nariadenia.

- 35 Po druhé, aj keby takýto záujem existoval, nemení to nič na skutočnosti, že podľa Komisie nie je žalobkyňa ani priamo, ani osobne dotknutá napadnutým nariadením, pretože ide o všeobecne záväzný akt. V tejto súvislosti Komisia spresňuje, že uvedené nariadenie definuje kategórie prevádzkovateľov a pravidlá prístupu k jednotlivým subkvótam na základe objektívne stanovených kritérií, ktorými sú jednak podiel na rozdelení colných kvót stanovených článkom 18 nariadenia č. 404/93 alebo na dodatočnom množstve stanovenom nariadením č. 1892/2004 a jednak pôvod banánov dovážaných na tomto základe do Spoločenstva. Ide teda o nariadenie, ktoré má právne účinky vo vzťahu k všeobecne a abstraktne určeným

osobám v súlade s kritériami stanovenými judikatúrou (rozsudky Súdneho dvora zo 6. októbra 1982, *Alusuisse Italia/Rada a Komisia*, 307/81, Zb. s. 3463, bod 9, a z 2. apríla 1998, *Greenpeace Council a i./Komisia*, C-321/95 P, Zb. s. I-1651, bod 28; uznesenie Súdu prvého stupňa z 19. júna 1995, *Kik/Rada a Komisia*, T-107/94, Zb. s. II-1717, bod 35, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. júla 2001, *Comafrika a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia*, T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 a T-225/99, Zb. s. II-1975, body 108 až 110).

36 Keďže žalobkyňa nie je prevádzkovateľom uvedeným v napadnutom nariadení, tento akt sa jej dotýka len objektívne v jej postavení hospodárskeho subjektu neusadeného v Spoločenstve, ktorý nedisponuje historickým referenčným množstvom v rámci dovozného režimu Spoločenstva uplatniteľného do 31. decembra 2005, ako to uviedla aj samotná žalobkyňa vo svojej žalobe, a teda rovnakým spôsobom, ako sa dotýka všetkých hospodárskych subjektov, ktorí sú v podobnom postavení. Komisia dodáva, že Súd prvého stupňa mal príležitosť potvrdiť, že nariadenia upravujúce podrobnosti spravovania colných kvót na dovoz majú všeobecný a abstraktný dosah (uznesenia Súdu prvého stupňa z 25. septembra 2002, *Di Lenardo/Komisia*, T-178/01, neuvyverejnené v Zbierke, a *Dilexport/Komisia*, T-179/01, neuvyverejnené v Zbierke). Okrem toho žiadna iná skutočnosť vzťahujúca sa výhradne na situáciu žalobkyne ju neodlišuje od ostatných hospodárskych subjektov.

37 V odpovedi na tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého ju napadnuté nariadenie zbavuje jej práv na dovoz, Komisia uplatňuje, že žalobkyňa nemôže byť zbavená žiadneho práva na dovoz, pretože — podobne ako akýkoľvek iný hospodársky subjekt — nemá v tomto ohľade žiadne nadobudnuté právo, a to tým skôr, že nebola prevádzkovateľom ani podľa dovozného režimu, ktorý platil predtým. Postavenie žalobkyne sa teda nelíši od postavenia akejkoľvek inej osoby, ktorá nespĺňa podmienky stanovené v hlavách II a III napadnutého nariadenia.

- 38 Komisia takisto uplatňuje, že aj keď napadnuté nariadenie mohlo ohroziť pokračovanie činnosti žalobkyne, ani táto skutočnosť ju nemôže individualizovať. Podľa ustálenej judikatúry totiž skutočnosť, že akt môže vytvárať rôzne konkrétne účinky vo vzťahu k rôznym právnym subjektom, na ktoré sa vzťahuje, nemôže tento akt zbaviť regulačného charakteru, pokiaľ k uplatneniu tohto aktu dochádza na základe objektívnej právnej či skutkovej situácie definovanej dotknutým aktom (uznesenie Súdneho dvora z 12. júla 1993, AEFMA/Komisia, C-107/93, Zb. s. I-3999, body 14 až 22; uznesenie Súdu prvého stupňa z 15. septembra 1999, Van Parys a i./Komisia, T-11/99, Zb. s. II-2653, body 50 a 51). To isté platí, aj pokiaľ ide o aspoň približné určenie počtu alebo dokonca totožnosti právnych subjektov, na ktoré sa dotknutý právny akt vzťahuje (rozsudok Súdneho dvora zo 14. februára 1989, Lefebvre/Komisia, 206/87, Zb. s. 275; uznesenie Súdu prvého stupňa z 28. februára 2005, von Pezold/Komisia, T-108/03, Zb. s. II-655, bod 46).
- 39 Po prvé žalobkyňa spochybňuje tvrdenie Komisie, podľa ktorého nemá záujem na konaní proti napadnutému nariadeniu. V tejto súvislosti tvrdí, že podľa ustálenej judikatúry nemá miesto usadenia sa alebo výkonu hospodárskej činnosti žalobcu vplyv na prípustnosť žaloby o neplatnosť, pretože relevantné sú len právne účinky predmetného aktu na právne postavenie žalobcu (rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. septembra 1995, Antillean Rice Mills a i./Komisia, T-480/93 a T-483/93, Zb. s. II-2305).
- 40 Dodáva, že prípustnosť žaloby o neplatnosť podanej jednotlivcom je podľa ustálenej judikatúry podmienená len podmienkou, že sa tento jednotlivec môže odvolávať na právom chránený, vzniknutý a trvajúci záujem. V prejednávanej veci je nespochybniteľné, že vzhľadom na to, že v dôsledku uplatnenia napadnutého nariadenia sú výrobcovia z krajín AKT, ktorí nie sú prevádzkovateľmi v zmysle uvedeného nariadenia, zbavení všetkých práv týkajúcich sa akéhokoľvek vývozu na trh Spoločenstva, uvedení výrobcovia majú legitímny a právom chránený záujem, na základe ktorého sú oprávnení napadnúť uvedené nariadenie.

- 41 Po druhé žalobkyňa uplatňuje, že hoci je pravdou, že sa uvedené nariadenie uplatňuje všeobecne na všetky dotknuté hospodárske subjekty, nemení to nič na skutočnosti, že sa priamo a osobne dotýka niektorých z nich. V tejto súvislosti pripomína, že podľa ustálenej judikatúry akonáhle nie je nariadenie, pokiaľ ide o jeho obsah, individuálnym rozhodnutím, je potrebné určiť právne účinky, ktoré má spôsobovať alebo skutočne spôsobuje (rozsudky Súdneho dvora *Alusuisse Italia/Rada* a *Komisia*, už citovaný v bode 35 vyššie, bod 8, a z 22. novembra 2001, *Antillean Rice Mills/Rada*, C-451/98, Zb. s. I-8949).
- 42 Tak ako uznala judikatúra, normatívna povaha aktu teda nebráni právu žalobcu podať žalobu o neplatnosť. Na tento účel stačí, aby žalobca preukázal, že je uvedeným aktom priamo a osobne dotknutý (rozsudky Súdneho dvora z 29. marca 1979, *ISO/Rada*, 118/77, Zb. s. 1277; z 21. februára 1984, *Allied Corporation a i./Komisia*, 239/82 a 275/82, Zb. s. 1005; zo 14. marca 1990, *Nashua Corporation a i./Komisia* a *Rada*, C-133/87 a C-150/87, Zb. s. I-719; zo 16. mája 1991, *Extramet Industrie/Rada*, C-358/89, Zb. s. I-2501; z 18. mája 1994, *Codorníu/Rada*, C-309/89, Zb. s. I-1853 a *Antillean Rice Mills/Rada*, už citovaný v bode 41 vyššie).
- 43 Po tretie žalobkyňa tvrdí, že je napadnutým nariadením osobne dotknutá, ako to požaduje judikatúra, na základe určitých osobitných vlastností alebo na základe okolností, ktorá ju charakterizuje vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe, a tým ju individualizuje obdobným spôsobom ako osobu, ktorej je rozhodnutie určené (rozsudky Súdneho dvora z 15. júla 1963, *Plaumann/Komisia*, 25/62, Zb. s. 197, 223, a z 25. júla 2002, *Unión de Pequeños Agricultores/Rada*, C-50/00 P, Zb. s. I-6677; uznesenie Súdu prvého stupňa zo 6. júla 2004, *Alpenhain-Camembert-Werk a i./Komisia*, T-370/02, Zb. s. II-2097). V tejto súvislosti tvrdí, že nielenže sa nachádza v úplne inej skutkovej situácii ako prevádzkovatelia alebo ostatní výrobcovia banánov AKT, ale takisto v právnom postavení, ktoré umožňuje domnievať sa, že má byť považovaná „za osobu, ktorej je akt určený“ v zmysle judikatúry. Vzhľadom na to, že patrí do kategórie nezávislých výrobcov usadených v krajinách AKT, a to bez ohľadu na to, či je prevádzkovateľom alebo neintegrovateľným výrobcom, je jej znemožnené uvádzať jej produkty na trh Únie.

- 44 Podľa žalobkyne, ako vyplýva z článku 1 prílohy V dohody z Cotonou a článku 1 protokolu č. 5 pripojeného k prílohe V tejto dohody nazvaného „Druhý protokol týkajúci sa banánov“, definuje právo Spoločenstva právne postavenie výrobcu usadeného v krajine AKT vyvážajúceho svoje produkty na trh Spoločenstva, a tým ho odlišuje od ostatných výrobcov, ako aj od všetkých ostatných prevádzkovateľov na trhu s banánmi. Tieto ustanovenia umožňujú nespochybniteľne stanoviť, že sa podniky produkujúce banány AKT nachádzajú v osobitnom postavení vo vzťahu k pravidlám spoločnej poľnohospodárskej politiky, a síce v rovnakom postavení, ako je postavenie, ktorého sa týka rozsudok *Antillean Rice Mills a i./Komisia*, už citovaný v bode 39 vyššie.
- 45 Žalobkyňa spresňuje, že jej individualizácia môže vyplývať zo zohľadnenia autorom aktu (alebo povinnosti zohľadnenia autorom aktu) jej právneho postavenia alebo skutkovej situácie, ktorá je zhodná so situáciou dotknutých podnikov v čase prijatia uvedeného aktu. Tento spôsob uznania osobnej dotknutosti už Súdny dvor použil v rozsudku zo 17. januára 1985, *Piraiki-Patraiki a i./Komisia* (11/82, Zb. s. 207), a to preto, lebo to bolo uložené ustanoveniami aktu o prístupení, ako aj v rozsudku z 26. júna 1990, *Sofrimport/Komisia* (C-152/88, Zb. s. I-2477), v ktorom konštatoval, že dotknutá právna úprava ukladala Komisii, aby zohľadnila situáciu žalobcov v čase prijatia dotknutého aktu.
- 46 Jej postavenie je okrem toho úplne porovnateľné s postavením vývozcov ryže z Holandských Antíl vo veci, o ktorej sa rozhodlo rozsudkom *Antillean Rice Mills/Rada*, už citovaným v bode 41 vyššie, v ktorých prípade bolo uznané, že boli v dôsledku opatrenia Spoločenstva zbavení možnosti vývozu do Spoločenstva. Podľa žalobkyne je pravdou, že v tomto rozsudku Súdny dvor predovšetkým rozhodol, že žalobcovia nemôžu byť považovaní za dotknutých opatrením Spoločenstva iba preto, že sú vývozcami ryže do Spoločenstva, pretože táto činnosť je obchodnou činnosťou, ktorú môže kedykoľvek vykonávať akýkoľvek iný podnik. Súdny dvor ďalej spresnil, že žalobcovia boli *a priori* dotknutí len z dôvodu svojho objektívneho postavenia hospodárskych subjektov pôsobiacich v danom sektore z rovnakého dôvodu ako akýkoľvek iný prevádzkovateľ, a napokon, že malý počet dotknutých hospodárskych subjektov nepostačoval na prijatie záveru o osobnej dotknutosti. Súdny dvor však takisto dospel k záveru, že skutočnosť, že Rada a Komisia sú

povinné na základe osobitných ustanovení zohľadniť dosah aktov, ktoré hodlajú prijať, na postavenie určitých jednotlivcov „môže týchto jednotlivcov individualizovať“ (rozsudky Súdneho dvora Piraiki-Patraiki a i./Komisia, už citovaný v bode 45 vyššie, body 28 a 31, a z 11. februára 1999, Antillean Rice Mills a i./Komisia, C-390/95 P, Zb. s. I-769, bod 25).

⁴⁷ Podobná úvaha môže podľa žalobkyne platiť v súvislosti s povinnosťou inštitúcií, pokiaľ prijímajú nariadenie v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky (v prejednávanej veci spoločná organizácia trhu s banánmi), nielen zohľadniť situáciu výrobcov usadených v krajinách AKT, ale takisto týmto krajinám zaistiť aspoň tak výhodný odbyt ich produktov, ako bol odbyt, aký mali v ich predchádzajúcej situácii v súlade s ustanovením článku 1 prílohy V dohody z Cotonou. Požiadavka zohľadnenia individuálnych situácií je v prejednávanej veci umocnená skutočnosťou, že inštitúcie sú povinné podľa zmluvných záväzkov, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou práva Spoločenstva, zachovať v priebehu relevantného obdobia tradičné obchodné toky.

⁴⁸ Okrem toho Komisia nemôže na účely odmietnutia prípustnosti žaloby platne namietat' tvrdenie, podľa ktorého nemôžu byť žalobcovia považovaní, ako Súdny dvor rozhodol v rozsudku Antillean Rice Mills/Rada, už citovanom v bode 41 vyššie, za dotknutých opatrením Spoločenstva len na základe toho, že sú vývozcami ryže do Spoločenstva, pretože táto činnosť je obchodnou činnosťou, ktorú môže kedykoľvek vykonávať akýkoľvek iný podnik. V prejednávanej veci malo napadnuté nariadenie platiť len počas dvoch mesiacov, takže možnosť, aby sa výrobcami banánov stali v tak krátkom čase iné podniky, je čisto teoretická.

- 49 Po štvrté žalobkyňa uplatňuje, že Komisia nepredkladá na podporu svojej námietky neprípustnosti žiaden argument, ktorý by spochybňoval, že je napadnutým nariadením priamo dotknutá. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že vzhľadom na neexistenciu akéhokoľvek opatrenia Spoločenstva alebo vnútroštátneho opatrenia, ktoré by vykonávali dovozný režim stanovený napadnutým nariadením, je uvedeným nariadením priamo dotknutá. V každom prípade nemohla Komisia v čase prijímania napadnutého nariadenia ignorovať, že spôsob obchodovania vytvorený režimom licencií bude pre výrobcov, akým je žalobkyňa, bezprostredne znamenať nemožnosť zachovať tradičné obchodné toky do Spoločenstva.
- 50 Napokon žalobkyňa pripomína rozsudok z 3. mája 2002, *Jégo-Quéré/Komisia* (T-177/01, Zb. s. II-2365), v ktorom dospel Súd prvého stupňa k záveru, že v prípade neexistencie vnútroštátnych opatrení prijatých na vykonanie aktu Spoločenstva by neprípustnosť žaloby o neplatnosť znamenala zbavenie osôb podliehajúcich súdnej právomoci práva na účinnú súdnu ochranu, ktoré je zaručené vnútroštátnymi ústavnými normami, Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd (EDLP), zásadami právneho spoločenstva a Chartou základných práv. Takisto pripomína, že Súdny dvor vo svojom rozsudku *Unión de Pequeños Agricultores/Rada*, už citovanom v bode 43 vyššie, rozhodol, že Európske spoločenstvo je právnym spoločenstvom, v ktorom jeho inštitúcie podliehajú kontrole súladu ich aktov so Zmluvou a všeobecnými právnymi zásadami, ku ktorým patrí aj právo na účinnú súdnu ochranu.
- 51 Zo skutočnosti, že podľa žalobkyne nemôže byť v prejednávanej veci vznesená otázka platnosti uvedeného nariadenia pred žiadnym vnútroštátnym súdom, vyplýva, že len pripustenie prípustnosti žaloby môže zabrániť odmietnutiu spravodlivosti, ktorým by bola napadnutému nariadeniu priznaná súdna imunita, ktorá je nezlučiteľná so zásadami právneho spoločenstva. Napokon neprípustením prípustnosti takejto žaloby by sa súd Spoločenstva zbavil možnosti preskúmať prípadné nezákonnosti, ktoré by sa mohli dotýkať predmetného aktu, ktorý by tak bol vyňatý z akéhokoľvek súdneho preskúmania, a to v rozpore s pravidlami, ktoré vyplývajú zo skutočnosti, že Spoločenstvo je právnym spoločenstvom (rozsudok Súdneho dvora z 23. apríla 1986, *Les Verts/Parlament*, 294/83, Zb. s. 1339). Na podporu tohto

stanoviska žalobkyňa pripomína, že návrh Zmluvy o Ústave pre Európu z 18. júla 2003 (článok II-47 a článok III-270 štvrtý odsek) stanovuje pre jednotlivca možnosť podať žalobu proti aktom vo forme nariadenia, ktoré sa ich bezprostredne dotýkajú a nie sú k nim vydané vykonávacie opatrenia.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

O záujme na konaní

- 52 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že prípustnosť žaloby o neplatnosť podanej fyzickou alebo právnickou osobou závisí od splnenia podmienky, či táto osoba preukáže svoj záujem na konaní (rozsudky Súdneho dvora z 31. marca 1977, *Société pour l'exportation des sucres/Komisia*, 88/76, Zb. s. 709, bod 19; zo 14. septembra 1995, *Antillean Rice Mills a i./Komisia*, už citovaný v bode 39 vyššie, bod 59; uznesenia Súdu prvého stupňa z 29. apríla 1999, *Unione provinciale degli agricoltori di Firenze a i./Komisia*, T-78/98, Zb. s. II-1377, bod 30, a zo 17. októbra 2005, *First Data a i./Komisia*, T-28/02, Zb. s. II-4119, bod 34).
- 53 Navyše fyzická alebo právnická osoba má záujem na konaní proti aktu len v prípade, že zrušenie tohto aktu je samo osebe spôsobilé vyvolať právne dôsledky (rozsudok Súdneho dvora z 24. júna 1986, *AKZO Chemie/Komisia*, 53/85, Zb. s. 1965, bod 21; rozsudok *Antillean Rice Mills a i./Komisia*, už citovaný v bode 39 vyššie, bod 59).
- 54 V prejednávanvej veci nemá podľa Komisie žalobkyňa záujem na konaní, pretože napadnuté nariadenie sa neuplatňuje na výrobcov, akým je žalobkyňa, usadených v tretej krajine, ktorí na území členských štátov nevykonávajú žiadnu hospodársku činnosť. Z toho vyplýva, že zrušenie napadnutého nariadenia by nemalo žiadne účinky na právne postavenie žalobkyne.

55 Túto argumentáciu nemožno prijať.

56 V podstate žalobkyňa spochybňuje napadnuté nariadenie práve preto, že nezohľadňuje situáciu nezávislých výrobcov, akým je ona sama, a zbavuje ju tak možnosti vývozu jej produktov na trh Spoločenstva. Uplatňuje najmä, že uvedené nariadenie tým, že v článkoch 3 a 4 zavádza režim vydávania dovozných licencií založený na historických referenčných množstvách, porušuje zmluvné ustanovenia upravujúce trh s banánmi, ako aj zásady zakotvené v ustanoveniach práva Spoločenstva v oblasti spoločnej poľnohospodárskej politiky a ustanoveniach práva Spoločenstva týkajúcich sa spoločnej organizácie trhu s banánmi. Okrem toho napadnuté nariadenie porušuje zásadu zákazu diskriminácie tým, že neoprávnene zvýhodňuje niektorých významných historicky dôležitých dovozcov, ako aj zásadu ochrany legitímnej dôvery.

57 V tejto súvislosti stačí pripomenúť, že podľa článku 233 ES je inštitúcia, ktorej akt bol zrušený, povinná uskutočniť nevyhnutné opatrenia, aby vyhovedla rozsudku. Tieto opatrenia nemajú charakter odstránenia aktu z právneho poriadku Spoločenstva, keďže toto odstránenie vyplýva zo samotného zrušenia súdom. Týkajú sa najmä odstránenia účinkov spôsobených predmetným aktom, ktoré sú uvedené v zrušujúcom rozsudku. V podstate také zrušenie zahŕňa povinnosť inštitúcie, ktorá akt vydala, prijať opatrenia, ktoré vykonanie rozsudku predpokladá. Dotknutá inštitúcia tak musí uskutočniť zodpovedajúcu nápravu situácie žalobcu alebo sa vyhnúť prijatiu rovnakého aktu (rozsudok zo 14. septembra 1995, Antilleans Rice Mills a i./Komisia, už citovaný v bode 39 vyššie, bod 60).

58 Aby sa vyhovedlo zrušujúcemu rozsudku a aby bol v celom rozsahu vykonaný, je dotknutá inštitúcia podľa ustálenej judikatúry povinná dodržať nielen výrok rozsudku, ale aj odôvodnenie, z ktorého výrok rozsudku vychádza a o ktoré sa opiera v tom zmysle, že je nevyhnutné na určenie presného významu toho, čo bolo rozhodnuté vo výroku. Je to v podstate odôvodnenie, ktoré jednak určuje presné ustanovenie považované za protiprávne, a jednak uvádza presné dôvody nezákonn-

nosti zistené vo výroku, ktoré musí dotknutá inštitúcia zohľadniť pri nahrádzaní zrušeného aktu (rozsudky Súdneho dvora z 26. apríla 1988, Asteris a i./Komisia, 97/86, 193/86, 99/86 a 215/86, Zb. s. 2181, bod 27, a zo 6. marca 2003, Interporc/Komisia, C-41/00 P, Zb. s. I-2125, bod 29; rozsudok Súdu prvého stupňa z 2. februára 1995, Frederiksen/Parlament, T-106/92, Zb. VS s. I-A-29 a II-99, bod 31).

- 59 Ako vyplýva z ustálenej judikatúry, dotknutá inštitúcia je teda povinná zabrániť tomu, aby mal akýkoľvek akt nahrádzajúci zrušený akt rovnaké nedostatky, ako boli nedostatky uvedené v zrušujúcom rozsudku. Za týchto podmienok môže mať zrušenie aktu z dôvodu, že nezohľadňuje určitú kategóriu hospodárskych subjektov, ktoré zaväzuje inštitúciu, ktorá ho vydala, prijať opatrenia, aby vyhovelá rozsudku, účinky na právne postavenie žalobkyne.
- 60 Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa má záujem na zrušení napadnutého nariadenia.

O otázke, či je žalobkyňa priamo a osobne dotknutá

- 61 Podľa ustálenej judikatúry článok 230 štvrtý odsek ES priznáva jednotlivcom právo napadnúť akékoľvek rozhodnutie, hoci by bolo prijaté vo forme nariadenia, ktoré sa ich priamo a osobne dotýka. Cieľom tohto ustanovenia je predovšetkým zabrániť tomu, aby inštitúcie Spoločenstva mohli jednoduchým výberom formy nariadenia vylúčiť žalobu jednotlivca proti rozhodnutiu, ktoré sa ho priamo a osobne dotýka, a spresniť tak, že výber formy nemôže zmeniť povahu aktu (rozsudok Súdneho dvora zo 17. júna 1980, Calpak a Società Emiliana Lavorazione Frutta/Komisia, 789/79

a 790/79, Zb. s. 1949, bod 7; uznesenia Súdu prvého stupňa z 8. júla 1999, Area Cova a i./Rada a Komisia, T-12/96, Zb. s. II-2301, bod 24, a z 8. septembra 2005, Lorte a i./Rada, T-287/04, Zb. s. II-3125, bod 36).

62 Z judikatúry takisto vyplýva, že kritérium rozlíšenia medzi nariadením a rozhodnutím treba hľadať vo všeobecnej záväznosti predmetného aktu alebo jej absencii so zohľadnením povahy napadnutého aktu a najmä právnych účinkov, ktoré môže spôsobovať alebo ich skutočne spôsobuje (rozsudok Súdneho dvora z 24. februára 1987, Deutz und Geldermann/Rada, 26/86, Zb. s. 941, bod 7, a uznesenie Súdneho dvora z 23. novembra 1995, Asocarne/Rada, C-10/95 P, Zb. s. I-4149, bod 28; uznesenie Area Cova a i./Rada a Komisia, už citované v bode 61 vyššie, bod 25, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 3. februára 2005, Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia, T-139/01, Zb. s. II-409, bod 87).

63 V prejednávanej veci treba uviesť, že napadnuté nariadenie vypracované všeobecne a abstraktne má za cieľ definovať podrobné pravidlá na uplatnenie nariadenia č. 1964/2005 na január a február 2006, pokiaľ ide o dovozný režim banánov AKT do Spoločenstva.

64 Skutočnosť, že žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na to, že nie je prevádzkovateľom v zmysle napadnutého nariadenia, nemôže dovážať svoje výrobky na trh Spoločenstva, predstavuje len dôsledok uplatnenia článkov 3 a 4 uvedeného nariadenia na jej situáciu. Tieto ustanovenia napadnutého nariadenia sú však len všeobecne záväznými opatreniami. Stanovujú totiž vytvorenie dvoch subkvót určených pre rôzne typy prevádzkovateľov, prvú vo výške 135 000 ton, ktorá je otvorená pre prevádzkovateľov usadených v Spoločenstve, ktorí boli na rok 2005 evidovaní na základe colnej kvóty C uvedenej v článku 18 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 404/93, a druhú vo výške 25 000 ton otvorenú pre ostatných prevádzkovateľov, a síce prevádzkovateľov usadených v Spoločenstve, zaevidovaných na základe kvót A

a B uvedených v článku 18 ods. 1 nariadenia č. 404/93 alebo na základe dodatočného množstva stanoveného v nariadení č. 1892/2004, ktorí v priebehu roku 2005 dali do voľného obehu banány AKT.

- 65 Napadnuté nariadenie je teda normatívnym aktom so všeobecnou pôsobnosťou, pretože sa uplatňuje na objektívne určené situácie a má právne účinky na kategórie osôb určené všeobecným a abstraktným spôsobom. V podstate sa takéto opatrenia týkajú žalobkyne len preto, lebo je hospodárskym subjektom neusadeným v Spoločenstve, ktorý nedisponuje historickým referenčným množstvom v rámci dovozného režimu Spoločenstva uplatniteľného do 31. decembra 2005. Vzhľadom na to sa jej predmetné opatrenia týkajú rovnako ako akéhokoľvek podnikateľského subjektu v rovnakej situácii, to znamená výrobcov usadených v krajine AKT, ktorí nevykonávajú na území Spoločenstva žiadnu hospodársku činnosť a ktorí nedisponujú historickým referenčným množstvom v rámci dovozného režimu Spoločenstva uplatniteľného do 31. decembra 2005 (pozri v tomto zmysle uznesenia Di Lenardo/Komisia, už citované v bode 36 vyššie, bod 47; Dilexport/Komisia, už citované v bode 36 vyššie, bod 47, a rozsudok z 3. februára 2005, Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia, už citovaný v bode 62 vyššie, bod 88).
- 66 Nie je však vylúčené, že ustanovenie normatívneho aktu, ktoré sa vo všeobecnosti použije na zainteresované hospodárske subjekty, sa za určitých okolností môže osobne týkať niektorých z nich (rozsudky Extramet Industrie/Rada, už citovaný v bode 42 vyššie, bod 13; Codorníu/Rada, už citovaný v bode 42 vyššie, bod 19, a Unión de Pequeños Agricultores/Rada, už citovaný v bode 43 vyššie, bod 36). Za tohto predpokladu môže mať akt Spoločenstva normatívnu povahu a súčasne vo vzťahu k niektorým dotknutým hospodárskym subjektom povahu rozhodnutia (rozsudky Súdu prvého stupňa z 13. novembra 1995, Exporteurs in Levende Varkens a i./Komisia, T-481/93 a T-484/93, Zb. s. II-2941, bod 50; z 12. júla 2001, Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia, už citovaný v bode 35 vyššie, bod 101, a z 3. februára 2005, Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia, už citovaný v bode 62 vyššie, bod 107).

- 67 Podľa ustálenej judikatúry sa fyzická alebo právnická osoba môže považovať za osobu dotknutú v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES len vtedy, ak sa jej predmetný akt dotýka v dôsledku určitých špecifík, ktoré sú jej vlastné, alebo istých skutkových okolností, ktoré ju odlišujú od iných osôb, a tým ju individualizujú podobným spôsobom, ako by bola individualizovaná osoba, ktorej je akt určený (rozsudky Súdneho dvora Plaumann/Komisia, už citovaný v bode 43 vyššie, s. 223; Codorníu/Rada, už citovaný v bode 42 vyššie, bod 20; Unión de Pequeños Agricultores/Rada, už citovaný v bode 43 vyššie, bod 36, a z 1. apríla 2004, Komisia/Jégo-Quéré, C-263/02 P, Zb. s. I-3425, bod 45, a z 3. februára 2005, Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia, už citovaný v bode 62 vyššie, bod 107). Fyzická alebo právnická osoba, ktorá túto podmienku nespĺňa, nie je v žiadnom prípade oprávnená podať žalobu o neplatnosť proti nariadeniu (rozsudok Unión de Pequeños Agricultores/Rada, už citovaný v bode 43 vyššie, bod 37).
- 68 V súlade s touto judikatúrou je potrebné overiť, či je žalobkyňa v prejednávanej veci napadnutým nariadením osobne dotknutá.
- 69 Po prvé, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne vychádzajúce zo skutočnosti, že jej je napadnutým nariadením zakázaný prístup na trh Spoločenstva, treba uviesť, že napadnuté nariadenie sa žalobkyne dotýka len objektívne ako podniku, ktorý produkuje a uvádza na trh banány AKT, rovnako ako akéhokoľvek iného nezávislého prevádzkovateľa usadeného v krajine AKT a vykonávajúceho rovnakú činnosť. Ako však vyplýva z judikatúry, táto samotná vlastnosť nestačí na určenie, že žalobkyňa je napadnutým nariadením osobne dotknutá (pozri v tomto zmysle rozsudky Piraiki-Patraiki a i./Komisia, už citovaný v bode 45 vyššie, bod 14, a Antillean Rice Mills/Rada, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 51; uznesenie Súdu prvého stupňa z 30. apríla 2003, Villiger Söhne/Rada, T-154/02, Zb. s. II-1921, bod 47).
- 70 Toto konštatovanie nemožno vyvrátiť tvrdením žalobkyne, podľa ktorého jej napadnuté nariadenie zakazuje akýkoľvek dovoz banánov, a ohrozuje tak jej existenciu. Aj keby bolo totiž toto tvrdenie opodstatnené, okolnosť, že normatívny akt môže mať konkrétne odlišné účinky na rôzne právne subjekty, na ktoré sa

vzťahuje, nemá totiž takú povahu, aby ho charakterizovala vo vzťahu k ostatným dotknutým prevádzkovateľom, pokiaľ sa uplatnenie tohto aktu uskutočňuje na základe objektívne určenej situácie (uznesenie Súdneho dvora z 18. decembra 1997, Sveriges Betodlars a Henrikson/Komisia, C-409/96 P, Zb. s. I-7531, bod 37; uznesenia Súdu prvého stupňa Di Lenardo/Komisia, už citované v bode 36 vyššie, bod 52; Dilexport/Komisia, už citované v bode 36 vyššie, bod 52, a z 13. decembra 2005, Arla Foods a i./Komisia, T-397/02, Zb. s. II-5365, bod 70).

- 71 Po druhé, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne vychádzajúce z toho, že len obmedzený počet hospodárskych subjektov je napadnutým nariadením zbavený možnosti uvádzať banány AKT na trh na území Spoločenstva, je potrebné pripomenúť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že možnosť s väčšou či menšou presnosťou určiť počet alebo dokonca totožnosť právnych subjektov, na ktorých sa opatrenie uplatňuje, v žiadnom prípade neznamená, že tieto právne subjekty treba považovať za osobne dotknuté týmto opatrením, pokiaľ je nesporné, že sa toto uplatnenie, tak ako v prejednávanej veci, uskutočňuje na základe objektívnej právnej a skutkovej situácie definovanej dotknutým aktom (uznesenie Súdneho dvora z 21. júna 1993, Chiquita Banana a i./Rada, C-276/93, Zb. s. I-3345, bod 8, a rozsudok Antillean Rice Mills/Rada, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 52; uznesenie von Pezold/Komisia, už citované v bode 38 vyššie, bod 46).

- 72 Takýto záver nemožno vyvrátiť skutočnosťou, že napadnuté nariadenie sa uplatňuje len v priebehu dvoch mesiacov a že vzhľadom na to je možnosť, aby sa výrobcami banánov stali v tak krátkom čase iné podniky, čisto teoretická. V tejto súvislosti stačí konštatovať, že žalobkyňa je dotknutá napadnutým nariadením, ktorého predmetom alebo výsledkom nie je obmedzenie produkcie predmetných produktov, len ako vývozca do Spoločenstva a že vzhľadom na to sa jej nariadenie dotýka rovnakým spôsobom ako každého prevádzkovateľa, ktorý je skutočne alebo potenciálne v rovnakej situácii (pozri v tomto zmysle rozsudok Piraiki-Patraiki a i./Komisia, už citovaný v bode 45 vyššie, body 12 až 14).

- 73 Po tretie žalobkyňa uvádza, že je osobne dotknutá, pretože Komisia mala zohľadniť jej osobitnú situáciu.
- 74 V tejto súvislosti treba poznamenať, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že skutočnosť, že Komisia je povinná na základe osobitných ustanovení zohľadniť dôsledky aktu, ktorý zamýšľa prijať, na postavenie niektorých jednotlivcov, môže týchto jednotlivcov individualizovať (rozsudky Piraiki-Patraiki a i./Komisia, už citovaný v bode 45 vyššie, body 21 a 28 až 31; Sofrimport/Komisia, už citovaný v bode 45 vyššie, body 11 až 13; z 11. februára 1999, Antillean Rice Mills a i./Komisia, už citovaný v bode 46 vyššie, bod 25, a Antillean Rice Mills/Rada, už citovaný v bode 41 vyššie, body 57; rozsudky Súdu prvého stupňa zo 14. septembra 1995, Antillean Rice Mills a i./Komisia, už citovaný v bode 39 vyššie, body 67 až 78, a zo 17. januára 2002, Rica Foods/Komisia, T-47/00, Zb. s. II-113, bod 41).
- 75 Je nepochybne pravdou, ako žalobkyňa zdôraznila vo svojich pripomienkach k námietke neprípustnosti, že článok 1 protokolu č. 5 pripojeného k prílohe V dohody z Cotonou nazvaný „Druhý protokol o banánoch“ stanovuje, že strany si uvedomujú ekonomickú závažnosť, ktorú má pre dodávateľov banánov z AKT ich vývoz na trh Spoločenstva, a najmä že sa Spoločenstvo zaväzuje, že preskúma, a ak bude potrebné, prijme opatrenia zamerané na zabezpečenie ďalšej životaschopnosti odvetvia vývozu banánov a pokračujúceho odbytu banánov na trhu Spoločenstva.
- 76 Ako však vyplýva z judikatúry, zistenie existencie takejto povinnosti, aj keby bola preukázaná, nepostačuje na určenie, že žalobkyňa je osobne dotknutá. Súdny dvor totiž po tom, ako v bode 28 rozsudku Piraiki-Patraiki a i./Komisia, už citovanom v bode 45 vyššie, konštatoval, že Komisia bola povinná informovať sa o negatívnych dosahoch, ktoré mohlo mať jej rozhodnutie na ekonomiku dotknutých štátov a na ekonomiku dotknutých podnikov, z tohto zistenia v žiadnom prípade neodvodil, že by všetky dotknuté podniky boli osobne dotknuté v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES. Naopak, Súdny dvor sa domnieval, že len podniky, ktoré už uzavreli zmluvy, ktorých plnenie, ku ktorému malo dôjsť počas platnosti sporeného

rozhodnutia, bolo úplne alebo čiastočne znemožnené, boli osobne dotknuté v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES (rozsudky Súdneho dvora Piraiki-Patraiki a i./Komisia, už citovaný v bode 45 vyššie, body 28, 31 a 32; Antillean Rice Mills/Rada, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 60, a z 10. apríla 2003, Komisia/Nederlandse Antillen, C-142/00 P, Zb. s. I-3483, bod 74).

- 77 Z toho vyplýva, že zistenie, podľa ktorého bola Komisia povinná v čase prijatia napadnutého nariadenia zohľadniť negatívne dôsledky, ktoré by toto nariadenie mohlo mať najmä na dotknuté podniky, nezbavuje žalobkyňu povinnosti preukázať, že je týmto nariadením dotknutá z dôvodu skutkovej situácie, ktorá ju charakterizuje vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe (pozri analogicky rozsudky Antillean Rice Mills/Rada, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 62, a Komisia/Nederlandse Antillen, už citovaný v bode 76 vyššie, bod 76).
- 78 Žalobkyňa však neuplatňuje žiadnu skutočnosť, ktorá by umožňovala dospieť k záveru, že je dotknutá z dôvodu osobitnej situácie.
- 79 Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa sa nenachádza v situácii, ktorá by ju charakterizovala vo vzťahu k akémukoľvek inému hospodárskemu subjektu, a že teda nie je napadnutým nariadením osobne dotknutá.
- 80 Žalobkyňa napokon tvrdí, že neprípustnosť predmetnej žaloby by predstavovala porušenie základného práva na účinnú súdnu ochranu. Efektivita súdneho systému Spoločenstva požaduje, aby bola považovaná za osobne dotknutú, pretože vnútroštátne právo jej neposkytuje žiaden opravný prostriedok, ktorým by mohla sponchybníť napadnuté nariadenie pred vnútroštátnym súdom.

81 Po pripomenutí, že právo na účinnú súdnu ochranu je súčasťou všeobecných právnych zásad, ktoré vyplývajú z ústavných tradícií, ktoré sú spoločné členským štátom a ktoré boli takisto zakotvené v článkoch 6 a 13 EDLP, Súdny dvor v tejto súvislosti uviedol, že Zmluva ES vytvorila jednak článkami 230 ES a 241 ES a jednak článkom 234 ES úplný systém opravných prostriedkov a konaní určený na zaistenie kontroly zákonnosti aktov vydaných inštitúciami a zverila ho súdu Spoločenstva. V tomto systéme fyzické a právnické osoby, ktoré nemôžu z dôvodu podmienok prípustnosti uvedených v článku 230 štvrtom odseku ES priamo napadnúť akty Spoločenstva so všeobecnou pôsobnosťou, majú možnosť podľa okolností uplatňovať neplatnosť takých aktov buď incidenčne na základe článku 241 ES na súde Spoločenstva, alebo na vnútroštátnych súdoch a priviesť tieto súdy, ktoré nie sú samy osebe oprávnené rozhodnúť o neplatnosti spomínaných aktov, k tomu, aby položili Súdnemu dvoru v tejto súvislosti prejudiciálne otázky (rozsudky *Unión de Pequeños Agricultores/Rada*, už citovaný v bode 43 vyššie, body 39 a 40, a *Komisia/Jégo-Quére*, už citovaný v bode 67 vyššie, body 29 a 30; uznesenie Súdu prvého stupňa z 29. júna 2006, *Nürburgring/Parlament a Rada*, T-311/03, neuverejnené v Zbierke, bod 69).

82 V rozpore s tým, čo tvrdí žalobkyňa, nemôže okolnosť, a to aj keby bola preukázaná, že v prejednávanej veci neexistuje účinný opravný prostriedok, odôvodňovať zmenu systému opravných prostriedkov a konania zakotveného v článkoch 230 ES, 234 ES a 241 ES, ako bolo pripomenuté v bode 81 vyššie. Ako vyplýva z judikatúry, prípustnosť žaloby o neplatnosť na súde Spoločenstva nemôže závisieť od otázky, či existujú opravné prostriedky pred vnútroštátnym súdom umožňujúce preskúmanie zákonnosti aktu, ktorého zrušenie sa požaduje (pozri v tomto zmysle rozsudky *Unión de Pequeños Agricultores/Rada*, už citovaný v bode 43 vyššie, body 43 a 46, a *Komisia/Jégo-Quére*, už citovaný v bode 67 vyššie, body 33 a 34; uznesenie *Nürburgring/Parlament a Rada*, už citované v bode 81 vyššie, bod 70). Takáto okolnosť v žiadnom prípade neumožňuje vyhlásiť žalobu o neplatnosť podanú fyzickou alebo právnickou osobou, ktorá nespĺňa podmienky uvedené v článku 230 štvrtom odseku ES, za prípustnú (uznesenie Súdného dvora z 1. februára 2001, *Area Cova a i./Rada a Komisia*, C-301/99 P, Zb. s. I-1005, bod 47).

- 83 Okrem toho, ako Súdny dvor rozhodol, skutočnosť, že osoba podliehajúca súdnej právomoci nie je oprávnená podať žalobu o neplatnosť proti opatreniam, ktoré spochybňuje, neznamena, že by bola zbavená prístupu k súdu, pretože má k dispozícii žalobu o mimozmluvnú zodpovednosť Spoločenstva podľa článku 235 ES a článku 288 druhého odseku ES, pokiaľ môžu tieto opatrenia viesť k vzniku zodpovednosti (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 12. septembra 2006, Reynolds Tobacco a i./Komisia, C-131/03 P, Zb. s. I-7795, bod 82).
- 84 Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa nemožno považovať za osobne dotknutú napadnutým nariadením. Vzhľadom na to, že nespĺňa jednu z podmienok prípustnosti, ktoré sú stanovené v článku 230 štvrtom odseku ES, netreba preskúmať, či je žalobkyňa uvedeným nariadením priamo dotknutá.
- 85 Z toho vyplýva, že žalobu treba zamietnuť ako neprípustnú.

O trovách

- 86 V súlade s ustanovením článku 87 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu trov konania Komisie v súlade s jej návrhom.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (piata komora)

nariadil:

- 1. Žaloba sa zamieta ako neprípustná.**
- 2. Société des plantations de Mbanga SA (SPM) znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania Komisie.**

V Luxemburgu 12. januára 2007

Tajomník

E. Coulon

Predseda komory

M. Vilaras